

רב חסדא ורבה בר רב הונא

בבלי גיטין פו ע"ב (כתב יד ותיקן 140)

אמר רב יהודה אמר רב: הלכה כר' אלעזר בגיטין.

שלח ליה ר' אבא בר זבדא למרי בר מר, בעי מיניה מרב הונא: הלכה כר' אלעזר בגיטין, או אין הלכה?
אדהכי נח נפשיה דרב הונא,

אמר ליה רבה בריה, הכי אמר אבא מארי הלכה כר' אלעזר בגיטין,
ורבותינו הבקיין בדבר הלכה, אמרו משום רבינו: הלכה כר' אלעזר בגיטין,
דאמר רב חסדא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב: הלכה כר' אלעזר בגיטין.

איכא דאמרי: וחברינו הבקיין בדבר הלכה תלמידי רבינו, משום רבינו אמרו: הלכה כרבי אלעזר בגיטין,
דאמר רב חסדא הלכה כרבי אלעזר בגיטין.

וכן כי אתא רבין, אמר ר' אלעזר אמר רב: הלכה כרבי אלעזר בגיטין.

רש"י

ורבותינו הבקיין בדבר הלכה - הנך דמפרש ואזיל רב חמא בר גוריא.

משום רבינו - רב.

חברינו - רב חסדא.

בבלי ברכות דף ח עמוד א

אמר ליה רבא לרפרם בר פפא: לימא לן מר מהני מילי מעלייתא דאמרת משמיה דרב חסדא במילי דבי
כנישתא!

אמר ליה, הכי אמר רב חסדא: מאי דכתיב (תהלים פ"ז) אהב ה' שערי ציון מכל משכנות יעקב - אוהב ה'
שערים המצויינים בהלכה יותר מבתי כנסיות ומבתי מדרשות.

והיינו דאמר רבי חייא בר אמי משמיה דעולא: מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא
ארבע אמות של הלכה בלבד.

ואמר אביי: מריש הוה גריסנא בגו ביתא ומצלינא בבי כנישתא, כיון דשמענא להא דאמר רבי חייא בר אמי
משמיה דעולא: מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד
- לא הוה מצלינא אלא היכא דגריסנא.

רבי אמי ורבי אסי אף על גב דהוון להו תליסר בי כנישתא בטבריא לא מצלו אלא ביני עמודי, היכא דהוון גרסי.

בבלי שבת דף י עמוד א

רב אמי ורב אסי הוו יתבי וגרסי ביני עמודי וכל שעתא ושעתא הוו טפחי אעיברא דדשא ואמרי: אי איכא דאית ליה דינא - ליעול ולית.

רב חסדא ורבה בר רב הונא הוו יתבי בדינא כולי יומא, הוה קא חליש לבייהו. תנא להו רב חייא בר רב מדפת: 'ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב', וכי תעלה על דעתך שמשה יושב ודן כל היום כלו? תורתו מתי נעשית? אלא לומר לך כל דיון שדן דין אמת לאמיתו אפילו שעה אחת - מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית.

תלמוד בבלי מסכת שבת דף פא עמוד ב

אמר רבי יוחנן: אסור לקנח בחרס בשבת. מאי טעמא? אילימא משום סכנה - אפילו בחול נמי! ואלא משום כשפים - אפילו בחול נמי לא! ואלא משום השרת נימין - דבר שאין מתכוין הוא! - אמר להו רב נתן בר אושעיא: גברא רבה אמר מילתא - נימא בה טעמא; לא מיבעיא בחול דאסור, אבל בשבת הואיל ואיכא תורת כלי עליו - שפיר דמי, קא משמע לך.

מאי כשפים? כי הא דרב חסדא ורבה בר רב הונא הוו קא אזלי בארבא, אמרה להו ההיא מטרוניתא: אותבן בהדייכו! ולא אותבוה. אמרה איהי מילתא - אסרתה לארבא, אמרו אינהו מילתא - שריוהא. אמרה להו: מאי איעביד לכו,

דלא מקנח לכו בחספא, ולא קטיל לכו כינא אמנייכו, ולא שליף לכו ירקא ואכיל לכו מכישא דאסיר גינאה.

אמר ליה רב הונא לרבה בריה: מאי טעמא לא שכחת קמיה דרב חסדא דמחדדן שמעתיה?

אמר ליה: מאי איזיל לגביה? דכי אזילנא לגביה מותיב לי במילי דעלמא.

אמר לי: מאן דעייל לבית הכסא לא ליתיב בהדיא, ולא ליטרח טפי. דהאי כרכשתא אתלת שיני יתיב, דילמא משתמטא שיני דכרכשתא ואתי לידי סכנה. א

מר ליה: הוא עסיק בחיי דברייתא ואת אמרת במילי דעלמא? כל שכן, זיל לגביה.

בבלי שבת דף פט עמוד א

אמר ליה ההוא מרבנן לרב כהנא: מי שמיע לך מאי הר סיני?

- אמר ליה: הר שנעשו בו נסים לישראל. - הר ניסאי מיבעי ליה!

- אלא: הר שנעשה סימן טוב לישראל. - הר סימנאי מיבעי ליה!

- אמר ליה: מאי טעמא לא שכחת קמיה דרב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע, דמעייני באגדתא דרב חסדא ורבה בריה דרב הונא דאמרי תרווייהו: מאי הר סיני - הר שירדה שנה לאמות העולם עליו.

בבלי סוכה דף כו עמוד א

תנו רבנן: הולכי דרכים ביום - פטורין מן הסוכה ביום, וחייבין בלילה. הולכי דרכים בלילה - פטורין מן הסוכה ביום, וחייבין ביום. הולכי דרכים ביום ובלילה - פטורין מן הסוכה בין ביום ובין בלילה. הולכין לדבר מצוה - פטורין בין ביום ובין בלילה.

כי הא דרב חסדא ורבה בר רב הונא, כי הוּו עיילי בשבתא דרגלא לבי ריש גלותא - הוּו גנו ארקתא דסורא. אמרי: אנן שלוחי מצוה אנן, ופטורין.

בבלי סוכה דף י עמוד ב

אתמר, נויי סוכה המופלגין ממנה ארבעה. רב נחמן אמר: כשרה, רב חסדא ורבה בר רב הונא אמרי: פסולה. רב חסדא ורבה בר רב הונא איקלעו לבי ריש גלותא, אגנינהו רב נחמן בסוכה שנוייה מופלגין ממנה ארבעה טפחים,

אשתיקו ולא אמרו ליה ולא מידי.

אמר להו: הדור בהו רבנן משמעתייהו?

- אמרו ליה: אנן שלוחי מצוה אנן ופטורין מן הסוכה.

בבלי סוכה דף יד עמוד ב

אתמר הפכן על צידיהן. רב הונא אמר: פסולה, ורב חסדא ורבה בר רב הונא אמרי: כשרה. איקלע רב נחמן לסורא, עול לגביה רב חסדא ורבה בר רב הונא, אמרי ליה: הפכן על צידיהן מהו? אמר להו: פסולה, נעשו כשפודין של מתכת. אמר להו רב הונא: לא אמרי לכו אמרו כוותי? - אמרו ליה: ומי אמר לן מר טעמא ולא קבלינן מיניה? - אמר להו: ומי בעיתו מינאי טעמא ולא אמרי לכו?